

Rijk der Gerechtigheid

Administratie: B. Verlaet
Rue de la Bassette, 11
1330 RIXENSART/België
Tel. (02) 653 50 20

Filantropisch en menslievend maandblad
voor het morele en sociale herstel

Losse nummers € 0.20
Jaarabonnement € 2.40
IBAN BE35 0688 9972 4537

Stichter: F.L.A. FREYTAG

Liefdadigheid doet het goede uit idealisme

EN zin uit de Schrift zegt ons: "Een ieders werk zal openbaar gemaakt worden, want de dag zal het doen kennen. Het zal door vuur onthuld worden." Zo openbaart het werk van de mensheid zich aan ons als iets wat niet standvastig is en alleen droefheid veroorzaakt, omdat het het loon van de zonde de dood is. Daarentegen stellen de heerlijke lessen in onze publicaties ons in staat alles op een andere manier aan te pakken en aan de wereld het werk van de Almachtige te kunnen openbaren, dat zich zal tonen bij de vestiging van het Rijk Gods op aarde.

Wij hebben een gans andere richting vóór ons dan de wereld in het algemeen volgt. Deze richting geeft ons natuurlijk reden om na te denken, om te werken, maar ze brengt ons ook een prachtig resultaat: het eeuwige leven, geluk en gezondheid. Zelfverloochening is de mensen totaal onbekend, want ze is het tegenovergestelde van het egoïsme waarin de mensen verzonken zijn. Maar verzaking is toch de enige weg die leidt tot het resultaat waarnaar de mensen verlangen, namelijk gezondheid en geluk. Zij geeft ons ook nog de mogelijkheid op de aarde te blijven. Omdat wij de waarheid, de wegen van de Allerhoogste en Zijn grandioze programma kennen, hebben wij het geluk de voorwaarden ter harte te kunnen nemen die tot dit prachtige doel leiden en dienovereenkomstig het nodige te doen.

Daarvoor moeten we natuurlijk het goddelijk programma eerlijk naleven, opdat er zekerheid in ons hart zou zijn. Wij gaan dan zonder twijfel de kant op van het welslagen, zoals een verstandige werkman die weet wat hij doet, die zich bewust is van wat hij onderneemt en het geschikte materiaal voor zijn werk gebruikt, in staat is zeker te zijn van zijn succes. Als we ons echter laten leiden door een lichtzinnige, oppervlakkige, impulsieve en besluiteloze geest, en schipperen met ons geweten, zullen we allerlei flaters begaan, die ons welslagen op losse schroeven zullen zetten. Maar als wij echt van ganser harte verlangen volgens de bevrijdende waarheid te leven, zal de Heer ons met goedheid de kracht en de wil daarvoor geven.

Het staat als een paal boven water, dat ons hart sterk werd beïnvloed door allerlei duivelse indrukken. Er is dus tijd nodig om het te ontlasten en te reinigen van al zijn onzuiverheden. Daarom kunnen wij niet zeker zijn van onszelf. Wij kunnen alleen de zekerheid hebben van de goddelijke beloften en in de almachtige hulp

van de Heer. Het is nu aan ons om het nodige te doen om dit doel te bereiken.

Als wij bijvoorbeeld ziek zijn, moeten we eerlijk het nodige doen. Het is niet met uitvluchten en valse redeneringen dat wij onze ziekte zullen kunnen genezen. We moeten oprecht en ijverig zijn en moed hebben. Als wij onszelf grondig onderzocht hebben, hebben wij gezien dat ons organisme hetzelfde is als dat van onze naaste. De maag van een Engelsman is dezelfde als die van een Fransman of een Chinees. Iedereen verteert zijn eten op dezelfde manier. Bijgevolg kan men zich op geen enkele bijzonderheid beroepen. Men kan niet zeggen: ik ben niet zoals de anderen, ik ben een apart iemand, men begrijpt mij niet. Het is niet door zich achter zulke gedachten te verschuilen, dat men mag hopen te slagen. Wij moeten alle hersenschimmen opzij schuiven en de dingen beschouwen zoals ze zijn, eerlijk de realiteit inzien, en ook zoals de tollenaar zeggen: "O God, heb medelijden met mij, die een arme zondaar ben." Dat is de goede geestestoestand.

Zij die laakbare dingen hebben gedaan en daardoor beter hun narigheid en hun onrechtvaardigheid voelen, hebben het soms gemakkelijker de wegen van de Heer te volgen dan zij die altijd een zekere uitwendige waardigheid hebben bewaard. Omdat deze laatsten nooit te veel gemene dingen gedaan hebben, wanen ze zich superieur aan anderen. Dit belet hun te zien dat zij zondaars zijn en daardoor veroordeeld. Wat verkeerd is, is zich in te beelden dat men een zekere eerlijkheid bezit en zekere verdiensten heeft, wat helemaal niet strookt met de werkelijkheid. Een religieus verhaal komt nooit overeen met de waarheid. Daarom moeten we de situatie in al haar helderheid onder ogen zien. Dat alleen kan ons een goed beeld van onszelf verschaffen. Als we onze toestand kennen, dan kunnen we doen wat nodig is, dan kan de Heer ons helpen om door de macht van zijn genade vorderingen te maken, onszelf te veranderen en te genezen.

Dit moeten we voor ogen hebben door ons te oefenen in het naleven van de waarheid, die de goddelijke liefde is. De goddelijke liefde is ruim, genereus en grootmoedig. Zij geeft zonder een beloning te verwachten. Wij moeten dus rondom ons al het goede doen dat wij kunnen zonder ons erom te bekommeren of men ons dankbaar is of niet. De echte liefdadigheid doet het goede uit idealisme en niet om iets terug te krijgen.

We zijn gelukkig de goddelijke wegen te kennen,

het voordeel van de waarheid te hebben en ernaar te luisteren, zelfs als ze ons onze tekortkomingen en onze onvolmaaktheden toont. Wij zijn gelukkig te leren onszelf zien zoals we werkelijk zijn, teneinde te kunnen werken aan de verandering van ons karakter en onze gevoelens. Inderdaad, het zijn onze slechte gedachten, woorden en daden en ons egoïsme die ons doen sterven. Het is dus zeer nuttig dat wij de waarheid van de goddelijke wegen kennen, en ook onszelf, opdat wij ons kunnen veranderen in de school van onze geliefde Verlosser.

Om een echt kind van God te zijn en de goddelijke beloften te erven, moet de Almachtige de eerste plaats bekleden in ons hart. Het is dus onontbeerlijk dat wij onszelf kunnen ontdekken en zien of wij geen andere goden dan de Eeuwige hebben. Er zijn mensen die meer houden van het geld dan van God, anderen verkiezen hun verwanten. Er zijn een heleboel dingen die voor ons belangrijker kunnen zijn dan de goddelijke wegen en die men laat gaan vóór God. Veel mensen verkiezen hun vrouw of hun man boven de Heer.

Natuurlijk moet men zijn familie liefhebben, haar respecteren en haar goed doen. De familie moet een gezegend heiligdom zijn, waar nobelheid, goedheid, liefde en wederzijds respect heersen en waar iedereen tracht de andere familieleden gelukkig te maken. Nochtans kan men dit alleen waarmaken als men steeds de Almachtige op de eerste plaats stelt en altijd vóór alles Zijn wil te kiezen. Zo alleen kan men een voorbeeld en een weldoener voor zijn familie zijn en haar zegen brengen. Het is de enige weg die naar echte voldoening, ware vreugde en duurzaam geluk leidt.

De apostel Johannes zegt: "De belofte die God ons gedaan heeft, is het eeuwige leven." Dit is het doel dat iedereen moet bereiken, want de mens is niet gemaakt om te sterven. Daarvoor moeten er natuurlijk voorwaarden vervuld worden. Wij moeten resoluut alle dingen opzij schuiven die ons zouden verhinderen tot dit prachtig doel te komen en die ons alleen maar ontgoocheling zouden brengen. Wij moeten de duurzame dingen voor ogen hebben en beoefenen. Zo zullen we zeker zijn, dat ons werk zal blijven voortbestaan en ons tot eer zal strekken.

Het werk van God is glorieus. Het verandert nooit en blijft eeuwig bestaan. Alles wat de Heer geschapen heeft, is grandioos en wonderwel ingericht. De aarde brengt onophoudelijk een prachtige plantengroei voort: bomen, heesters, planten, bloemen en vruchten. Het is een steeds terugkerende overvloed. Als de mensen een tijd van de aarde zouden verdwijnen, en het voor hen dus onmogelijk zou zijn om de aarde te mishandelen

Maria's herinneringen

DE XXe eeuw was net aangebroken, toen Maria werd geboren in een klein dorpje in de Vogezes. In de loop der jaren heeft ze vele ervaringen en beproevingen van verschillende aard opgedaan, waaraan ze met voldoening terugdenkt. Haar ouders van bescheiden afkomst werkten in de landbouw. Haar vroege jeugd ging vredig voorbij in de onschuld en frisheid die het begin van het leven kenmerken. Een gelukkige fase die onuitwisbare en gunstige sporen achterliet. Toen ze als derde in de rij kinderen geboren werd, volgde er nog een broertje. De vader, een rechtvaardig en eerlijk man, een oprechte gelovige zonder de godsdienst te beoefenen, bestuurde het huishouden met wijsheid en genegenheid. Een religieuze tante kwam soms op bezoek onder begeleiding van de pastoor. Dat was een gelegenheid voor de vader, die zeker door een teleurstelling gete-

kend was, om zonder omhaal zijn overtuiging tegenover de geestelijke te uiten: "Ik geloof oprecht in God, maar niet in jou."

De vreselijke oorlog van 1914 verduisterde niet alleen de rust van de familie, maar verstoort tegelijkertijd ook de streek waar ze woonden, Europa en de hele wereld. Hoe dom het ook mag lijken, de mensen hebben nooit iets beters uitgevonden dan oorlog voeren om hun tegenstellingen en verschillen op te lossen. Maria's oudste broer werd gemobiliseerd en naar het front gestuurd. De dagen zonder nieuws leken lang, heel lang zelfs. De angst groeide toen zij hoorden, dat soldaten uit het dorp waren omgekomen tijdens de gevechten. Tijdens het ophalen van de melk werd het nieuws gebracht door de veldwachter. Er is een spreekwoord, dat waarschuwt voor de manier van het brengen van nieuws: "Hoe men het zegt, is belangrijker dan wat men zegt." Deze wijze woorden, die ook gelden voor de dragers van nieuws

en berichten, lag buiten het bereik van onze man, die in zijn rol door een zekere trots bezielde was. Zonder inleiding gebruikte hij zonder bedachtzaamheid de directe methode. De vader die al in angst en vrees verkeerde, overtuigd van slecht nieuws, wat toch het meeste voorkwam in deze onrustige periode, werd daardoor getroffen door een beroerte. Hij kon de laatste woorden van deze onhandige boodschapper niet eens meer horen. Een vreselijke schok voor het hele gezin, dat zo zijn steun en toeverlaat verloor. In werkelijkheid was de oudste broer niet gedood, maar gewond en naar een onbekend ziekenhuis gebracht.

Nu raakte het gezin als een schip zonder roer op drift. De moeder kon ondanks al haar goede wil het evenwicht in het huishouden niet handhaven. Ze bevoordeelde willekeurig haar eigen broer ten koste van haar kinderen. De oudste zus kwam in opstand tegen deze onrechtvaardige situatie, maar kon er niet

tegenop. Ze bezweek op 20-jarige leeftijd van verdriet.

Op een dag verscheen, uit het niets Jean, de oudste broer, in militaire kleding, pijnlijk lopend, gewond naar lichaam en ziel. Onherkenbaar, zodanig had de verandering als gevolg van deze oorlogsjaren hem getekend. Verbitterd door de zware beproevingen die hij had doorstaan en die hem ook ten deel vielen bij zijn terugkeer naar het ontwrichte ouderlijk huis, kon hij zijn ontevredenheid niet bedwingen en zijn verwijten tegenover de arme moeder die zich niet bewust was van de gevolgen van haar gebrek aan wijsheid. Helaas bleef hij slechts een paar jaar hierna in leven.

Een verbazingwekkende bescherming, een duidelijk teken van goddelijk ingrijpen, is de volgende positieve herinnering aan deze moeilijke periode van de Eerste Wereldoorlog. Maria en haar jongste broer Albert stonden aan de rand van het Canal

en te vernielen, zou er binnenkort overal een prachtige plantengroei zijn. Het is de vernielzuchtige en boosaardige hand van de mens die alles kapt, losrukt, verwoest en vernietigt wat de Almachtige zo wijselijk en heerlijk gerangschikt heeft. Daardoor heeft de mens zich heel wat moeilijkheden op de hals gehaald! We zijn dan ook nu gelukkig de waarheid in al haar schoonheid te kunnen begrijpen en haar te doen gelden. Ze laat enerzijds geen enkele dubbelzinnigheid bestaan en houdt niets van wat slecht is verborgen, en is anderzijds in de hoogste mate beminnelijk, toegenegen, welwillend en weldadig. Zij brengt heerlijke vruchten van geluk, welzijn en zegen voort. Daarom zijn we dankbaar ze te kennen en we zo een juiste maatstaf te hebben om onszelf te peilen en om te zien hoever wij gevorderd zijn om onszelf te veranderen.

Het is nu bijna tweeduizend jaar geleden dat onze geliefde Verlosser aan het kruis gestorven is, nadat hij trouw zijn ambt had vervuld, en al het lijden heeft doorstaan, dat eraan verbonden was om het losgeld voor de mensheid te betalen. Hij had de hoge godsdienstige autoriteiten van het Joodse volk tegen zich. Zij zijn het die hem aan het kruis hebben genageld. Gedurende de tweeduizend jaar die verstreken zijn sinds zijn kruisiging en zijn verrijzenis heeft onze dierbare Verlosser discipelen opgeroepen die hem willen volgen op de weg van de zelfverloochening en het offer, niet uit verplichting, maar uit liefde en enthousiasme voor het ideaal van het Koninkrijk Gods dat vóór hen ligt. Zij zijn ook blootgesteld aan de vijandschap, aan het misprijzen en aan de weerstand van degenen die de boodschap van de waarheid niet willen horen en begrijpen, en vooral van de religieuze mensen.

De christenheid in het algemeen wordt in de Schrift Babylon, de verwarring, genoemd. Zij wordt bestempeld als gewogen en te licht bevonden. Zij zal ook de grote dag van de naderende rampspoed niet kunnen overleven. Er is gezegd dat er van haar geen enkele wortel of tak zal overblijven. Het is vanzelfsprekend dat men slechts kan oogsten wat men gezaaid heeft. Daarentegen zal voor degenen die ontzag hebben voor God de zon van de gerechtigheid opgaan, met het heil onder zijn vleugels.

Het resultaat van het werk van Christus en van zijn ware discipelen zal zich manifesteren bij het herstel van Gods paradijs op aarde. Daar zijn geen boosdoeners, dit wil zeggen geen egoïsten. Als wij dus egoïstisch blijven, kunnen wij geen deel uitmaken van dit gezegende Koninkrijk. Veel mensen zouden graag het geluk en de zegen willen ontvangen, maar zij willen er de nodige inspanningen niet voor doen. Zoals wij zingen in één van onze gezangen, moeten we dan lijden en sterven. Als wij ons daarentegen onderwerpen aan de goddelijke wegen zullen vreugde, zegen, geluk en het eeuwige leven ons deel zijn, want Gods hulp is ons verzekerd. Zelfs als wij in zeer moeilijke omstandigheden beginnen, zal de Allerhoogste ons bijstaan en ons helpen tot we geslaagd zijn.

Wie nu in contact komt met de waarheid moet de instelling van het Koninkrijk van God, van het Rijk der Gerechtigheid op aarde voor ogen houden. Dit is een grote en sublieme onderneming waarin het werk van iedereen bewaarheid zal worden. Zo zullen wij, in de mate dat wij het goddelijke programma eerlijk nageleefd hebben, overeind kunnen blijven, nadat wij alles overwonnen hebben door een getuigenis te geven, niet alleen met woorden maar ook met daden, getoond in een waar geloof.

Wij zijn zeer blij ons van ganser harte bij het werk van de Eeuwige aan te mogen sluiten. Want we zijn er zeker van dat Gods werk een volledig succes zal zijn. Het Koninkrijk van God zal zich op aarde vestigen, het

herstel van alle dingen zal gebeuren, de herrijzenis van iedereen zal geschieden en de dag zal komen dat de aarde alleen bewoond zal worden door kinderen van God. Want op dat moment zullen alle mensen opgevoed zijn volgens de principes van de waarheid. Zij zullen de goddelijke wegen kennen en zij zullen zich aansluiten bij alles wat in de hemelen, op de aarde en in het ganse heelal de Eeuwige looft en vertelt over de grootsheid van Zijn werken, alsook over het werk van Zijn Zoon, onze geliefde Verlosser. Daarom willen wij met heel ons hart werken aan de komst van die gelukkige en gezegende tijden door de Dag van God te verhaasten, waartoe de apostel ons uitnodigt. En dit tot glorie van de Almachtige.

Als de honger op onze deur klopt

Oorlogen, verstoringen in het klimaat, werkloosheid lijken een steeds groeiend aantal mensen in de ellende te brengen. Dit wordt uitgelegd in het artikel dat we hier weergeven en komt uit de krant *Ouest-France*, waarvan de publicatiedatum ons niet bekend is.

Onzekerheid over ons voedsel: "Het ergste moet nog komen"

"Steeds meer kwetsbare mensen en arme arbeiders hebben moeite om zichzelf te voeden", getuigt de journalist, Michel Urvoy.

Oorlog, rampen, de wetten van de economie veroorzaken aanzienlijke prijsstijgingen die waarschijnlijk binnen een paar maanden zullen worden versterkt door de tekorten in de wereld. De voedselonzekerheid is in tien jaar tijd verdubbeld en het ergste moet nog komen. En terwijl de meest kwetsbare mensen en de arme arbeiders in steeds groter aantal zich afsloven om zichzelf te voeden, stuiten de verenigingen die hen helpen op een economie die niets aan het toeval overlaat en vrijwilligerswerk dat uitgeput raakt.

"Een dubbele ontwikkeling"

De solidariteit op voedselgebied is gestructureerd rond drie grote organisaties: „Les Restos du cœur“ (Restaurants van het hart) en „Secours populaire“ (Volkshulp), die donaties verzamelen om producten te kopen en deze te herverdelen onder de begunstigden, en de Voedselbank, een belangrijke speler in de voedselhulp, die in elk departement aan enkele tientallen erkende verenigingen levert, en dat zijn er al vierenzestig voor de sector Rennes alleen.

De Voedselbank... ontvangt in gelijke delen producten gefinancierd door Europa en door de staat, of geschonken door de logistieke platforms en de winkels, door boeren en industriëlen. Particuliere mensen leveren 10% van de producten, verzameld in het laatste weekend van november door 130 000 vrijwilligers in oranje hesjes. Er zou geen gevaar bestaan als deze voorziening, toch goed georganiseerd, niet geconfronteerd zou worden met een dubbele ontwikkeling, zowel kwantitatief als kwalitatief.

Kwantitatief: geconfronteerd met een toename van de behoeften van 5 tot 10% per jaar, of zelfs 20 tot 30% in sommige gebieden, waarvoor het geld, de vrijwilligers en de producten gevonden moeten worden.

De Wet Garot tegen verspilling (2016), waarvan het doel niet ter discussie staat, heeft de donaties uit de grote verdeling verminderd. Gelukkig werd deze daling een beetje gecompenseerd door de toename van het aantal winkels die hun overschotten doneren.

Om de commerciële schokken van crises op te vangen, werkt de voedselindustrie van de landbouw in reële tijd (met de oogsten van dat jaar), waardoor de voorraden die stipt beschikbaar zijn, afnemen. Wat de bio-industrie betreft, die is niet altijd het meest toegankelijk voor mensen die eerst willen eten voordat ze zich zorgen maken over etiketten.

Kwantitatief: de overheidssteun, waarover op 18 juli in het Parlement is gedebatteerd, is welkom. Maar het is onmogelijk om het beste gebruik ervan te garanderen als het alleen bestaat uit het uitdelen van cheques (100€ per huishouden, wat sociale minima ontvangen + 50€ per kind). Het netwerk van verenigingen, dat sommigen lijken te vergeten, blijft de beste garantie voor de effectiviteit van de hulp.

"Een drievoudige verandering"

Want achter de noodzaak om te eten gaat vaak grote eenzaamheid schuil, zoals Covid bijvoorbeeld in de studentenwereld heeft laten zien. Directe contacten zijn dan veel betere mogelijkheden om te reageren dan een kille politiek van een bijstand in geld.

Kwalitatief ook in die zin dat we niet zomaar kunnen verdelen wat er aangeboden wordt, zonder te zorgen voor een minimum aan diversiteit in de producten en een evenwichtig voedingsaanbod.

De voedselhulp staat dus voor een drievoudige verandering. Zij moet het éénloketsbeleid bestrijden en prioriteit geven aan netwerken van verenigingen om sociale banden te onderhouden om de begunstigden te ondersteunen. Men moet vrijwilligers vinden en opleiden in management, voeding en zelfs in koken. Wat de Voedselbank doet.

En men moet anders onderhandelen, dat wil zeggen hogerop, rechtstreeks met het management van de grote merken en de groepen in de landbouwvoedingsindustrie, om het deel dat aan donaties wordt besteed (aftrekbaar voor de belasting), te integreren in de besluitvormings- en productieprocessen. Voedselhulp moet een sterk onderdeel worden van het beleid voor maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO).

Het waarborgen van de hoeveelheden, de regelmaat en de diversiteit van de producten zijn de enige manieren om deze voedselbom die dreigt te ontploffen onschadelijk te maken.

Het doet ons pijn te bedenken dat veel van onze medeburgers armoede ervaren. Nog niet zo lang geleden was de ellende het deel van de landen in Afrika en Midden-Amerika, Azië ook. Vandaag breidt dat zich uit naar onze westerse landen en Michel Urvoy spreekt zelfs van een "voedselbom die dreigt te ontploffen".

Dit artikel is erg interessant, omdat het ons laat begrijpen dat het helpen van de behoeftigen niet gemakkelijk is. Deze hulp stuit op moeilijkheden. Het moet worden uitgedacht, georganiseerd en we zijn blij om te constateren dat bepaalde mensen in de weer zijn om hen die in nood zijn, te hulp te komen.

Zoals dit artikel ook terecht aangeeft, gaat armoede vaak gepaard met eenzaamheid. Aan deze twee factoren moeten we ook nog gezondheid toevoegen. Zoals we weten, leven alleenstaanden volgens de statistieken korter dan mensen met een gezin. Ze zijn gemakkelijker vatbaar voor bepaalde ziekten.

Afgezien van het feit zelf van armoede en de middelen om ermee om te gaan, moet worden benadrukt dat dit verschijnsel het failliet van onze samenleving illustreert. Er zijn inderdaad altijd arme mensen geweest, maar we moeten dit feit niet als onvermijdelijk beschouwen, maar als een afwijking. Onze samenleving, die zo opgeeft van haar technologische vooruitgang, produceert armoede. En we kunnen ons niet verbergen door omstandigheden zoals oorlogen, klimaatrampen, of epidemieën te noemen als de belangrijkste oorzaken van armoede. De geldwereld, winstbejag, hebzucht produceren rijkdom voor de één en armoede voor de ander.

Als we ons perspectief verbreden om het probleem van onzekerheid in de wereld aan te pakken, kunnen we zien dat alle mensen arm zijn. Inderdaad, in het aangezicht van ziekte staan rijk of arm op gelijke voet. Natuurlijk zal de rijke zich meer zorg kunnen veroorloven die de arme niet kan verwachten te ontvangen, maar deze zorg is niet altijd de garantie voor een bepaalde genezing. Bovendien kwalificeert men

Grande. Het kind speelde onschuldig op het zand toen de sluisdeuren van het kanaal opengingen en doorgang verleenden aan een onstuimige watermassa die het kind als een strootje meevoerde. Maria sprong zonder nadenken meteen in het kanaal om de kleine te pakken en stelde zichzelf op die manier bloot aan de verdrinkingsdood. Haar zwakke krachten stelden haar niet in staat om tegen de razende elementen te vechten. Gelukkig haastten nabijgelegen soldaten, die getuige waren geweest van het tafereel, zich om hen uit een situatie te halen die dramatisch had kunnen eindigen zonder deze manifestatie van goddelijke liefderijke zorg.

Onder het regime van haar moeder voelde Maria zich aan het lijntje gehouden en zelfs opgesloten als een vogel in een kooi. Ze had geen mogelijkheid om uit te gaan, ook niet om vriendinnen te maken, om op te fleuren ter gelegenheid van de feestdagen. Tijdens de Spaanse grieppepidemie in 1918 ontsnapte

ze niet aan besmetting. Ze werd toen bij een arts en vriend van de familie ondergebracht, kreeg passende zorg en kon zo ontsnappen aan deze dodelijke golf die zoveel slachtoffers maakte.

Albert, de jongste van het gezin, de favoriet van de moeder, ontwikkelde een moeilijk karakter dat verdragen moest worden. Kinderlijk respect vergemakkelijkte het in deze specifieke fase enorm om begrip en harmonie te behouden. Een baan in het fabrieksrestaurant gaf Maria een zekere vrijheid. Het was in deze tijd dat Albert met een studie begon om leraar te worden. Bij gebrek aan doorzettingsvermogen ging hij niet verder op deze weg. Hij werd toegelaten tot de prefectuur en vond net zijn evenwicht tot het moment, dat hij het slachtoffer werd van een lasterlijke aanklacht, ten onrechte beschuldigd van diefstal. Hoewel hij werd vrijgesproken, nam hij ontslag.

Toen brak er voor Maria een behoorlijk

zware periode van hard werken aan, omdat ze moest zorgen voor haar moeder en voor haar jongste broer, die ziek was geworden en een zware last vormde. Dit zonder een beetje afhankelijkheid als compensatie te krijgen of echt vreugde te voelen. Op advies van een vriendin die getroffen was door deze moeilijke situatie, besloot Maria een klein café te beginnen. Het komen en gaan, het contact met de klanten bracht een zekere bedrijvigheid teweeg, die de familiale sfeer op een gunstige manier veranderde. Maria kon eindelijk tot bloei komen. Zo kon ze voor haar moeder zorgen, die door de jaren steeds meer getekend begon te worden. Toen ze gevraagd werd door de leider van een team van wegwerkers om de maaltijden voor zijn mannen te verzorgen, accepteerde Maria dat graag, hoewel ze geen restaurant hield. Daar begonnen hartelijke relaties met René te ontstaan, een sympathieke jongeman. Relaties die niet nalieten de overheersende en

bezitterige moeder te storen. Toen hun werk was voltooid, verliet het wegwerkersteam hun streek om aan andere wegen te werken. Na een periode zonder nieuws, waardoor Maria begon te twijfelen aan haar gevoelens voor René, arriveerde hij zonder waarschuwing vergezeld van zijn ouders. Hij kwam om haar ten huwelijk te vragen, wat onvermijdelijk op verzet van de moeder stuitte. Een verzet waar ze zich niets van aan konden trekken.

Het huwelijk werd gesloten en het jonge gezin verliet de fabriek om zich te vestigen in een kleine boerderij. Zowel de moeder als de jongste broer Albert volgden. Zelfs toen hij getrouwd was, bleef deze laatste zijn aanwezigheid aan zijn zus opdringen. Een gemeenschap die zowel steun als verzaking vereiste om een minimum aan harmonie te garanderen. Een voor een kwamen hun kinderen ter wereld: een prachtig gezin van zes kinderen, jongens en meisjes die de vreugde

als "rijk" iemand die veel geld en goederen van allerlei aard bezit. Maar is dit de echte rijkdom? Nou, nee! Zoals we weten, maar het is de moeite waard om er hier aan te herinneren, zijn alle mensen zondaars, allen delen in veroordeling en de dood als het loon van de zonde. Daarom is de ware, de enige rijkdom voor de mens de goddelijke genade die we kunnen ontvangen op grond van het offer van onze geliefde Heiland. Die rijkdom wordt niet verworven tegen het betalen van geld, maar gratis en door het geloof. Zodat allen gelijk zijn voor het heilswerk dat onze geliefde Heiland op aarde kwam volbrengen, toen hij de plaats innam van de schulddigen die wij zijn. Men kan zelfs zeggen dat rijkdom een belemmering vormt voor het verwerven en ontwikkelen van het geloof in ons hart, met de woorden van onze dierbare Heiland zelf: "Het zal moeilijk zijn voor degenen die rijkdom hebben om het Koninkrijk van God binnen te gaan." Marcus 10: 23. En nogmaals: "Wat dient het de mens om de hele wereld te winnen, als hij zijn ziel verliest?" Marcus 8: 36.

De dag komt en het is niet meer zo ver weg, dat de huidige boze wereld voorbij zal gaan. Die zal plaatsmaken voor het Koninkrijk van God dat op aarde gevestigd zal worden. Er zullen geen arme mensen meer zijn. Er zal geen geld meer zijn. Het zal worden vervangen door de liefde die zal heersen als een soevereine meester. Alle mensen zullen voor altijd in geluk en gelukzaligheid leven.

Laten we geen tijd meer verspillen!

De krant *Ouest-France* van 25 september 2023 publiceert onder de kop "Standpunt" een artikel van Jean-François Bouthors dat een filosofische overdenking is van onze relatie tot tijd en macht die we wilden onderzoeken in het licht van het goddelijk Woord.

Anders denken over tijd en macht

Als er één gevoel is, dat we allemaal hebben, dan is het wel dat we tijd tekort komen, dat alles steeds sneller gaat en dat we de controle verliezen over de wereld waarin we leven. Dit is niet alleen de opvatting in Frankrijk. In verschillende mate ervaren alle samenlevingen het, op een min of meer stressvolle manier.

Al in 2005 reflecteerde de Duitse filosoof Hartmut Rosa, geboren in 1965, in een boek getiteld "Versnelling" op de beklemmende gevolgen van technologische innovaties, die tijd zouden vrijmaken en onze beheersing van de wereld zouden vergroten. Daaruit bleek dat het resultaat die hoop van de eerste generaties na de Tweede Wereldoorlog meer dan teleurstelde.

Relaxen? Het bewijs is al geleverd, dat we daar niet in slagen. In plaats daarvan zijn we op zoek naar extra innovaties en groei die ons in staat kunnen stellen de controle terug te krijgen. Als gevolg hiervan wordt de situatie er niet beter op... Deze race om de tijd, die we bijna niet meer hebben, doet de politiek en de publieke opinie steeds meer overgaan tot een reactie (begrijp dit woord zonder partijdige politieke bijbedoelingen). En het spel van dit paar, politiek en opinie, wordt vaak karikaturaal, en soms hels.

Omdat we tijd en controle verliezen, moeten we waarschijnlijk onze relatie tot beide heroverwegen. Je vertraagt zelden als je je neus op het stuur houdt. We moeten dus onze visie op tijd als het ware verlengen. Toegegeven, het is moeilijk, maar we zullen niet ontkomen aan de noodzaak om niet zozeer te werken aan planning – een te rigide concept – maar aan anticiperen.

Lange termijn denken

Dit betekent dat we het langetermijn-denken moeten versterken, dat we de balans moeten opmaken van de gevolgen van de beslissingen die we vandaag nemen, dat we ons moeten voorstellen in wat voor wereld we morgen zullen leven en met welke problemen we te maken zullen krijgen. De onderwijs-, gezondheids-,

energie- en zelfs migratiecrises die ons in hun greep houden, zijn het resultaat van een aanzienlijk aantal beslissingen die enkele jaren geleden zijn genomen met kortetermijn-doelstellingen.

Het feit dat verder vooruit denken in tijd de toekomst minder voorspelbaar maakt, mag ons er niet van weerhouden om te anticiperen. Ongetwijfeld zullen onze verwachtingen worden gedwarsboemd, maar onze geest zal beter voorbereid zijn om zich aan te passen, omdat we ons langer meer parameters zullen hebben eigen gemaakt. We zullen minder overrompeld worden, omdat we al op weg zijn gegaan. We moeten begrijpen dat dit geen zaak is voor specialisten, deskundigen, adviesbureaus: de hele samenleving moet worden betrokken bij een nieuwe manier van denken.

Wat het beheersen daarvan betreft, wat we het meest nodig hebben, is ook het heroverwegen van onze relatie tot macht. Ons politieke denken is gericht op het idee dat macht veroverd moet worden, dat ze voor het grijpen ligt... De partijen en de mediawereld zijn georganiseerd rond deze voorstelling van macht en de „verhalen“ die daarover verteld worden.

In plaats daarvan moeten we denken in termen van bekwamheden die moeten worden verzameld om te kunnen handelen. Dit veronderstelt het herkennen van meerdere krachten van verschillende aard (politiek, maar ook cultureel, intellectueel, sociaal, enz., en zelfs van het herkennen van een kracht van „natuurlijke“ aard) waarmee we in het reine moeten komen om keuzes te kunnen maken die het niet alleen mogelijk maken om de noodsituaties van het moment het hoofd te bieden, maar ook om een leefbare toekomst op te bouwen.

Jean-François Bouthors constateert iets wat algemeen aanvaard is: we hebben bijna geen tijd meer, alles gaat te snel, we verliezen de controle, en je zou er ook aan kunnen toevoegen, het begrip van onze wereld. Merkwaardig genoeg merkt hij ook op, dat technologische uitvindingen, bedoeld om tijd vrij te maken en ons meer controle over de wereld te garanderen, het tegenovergestelde effect hebben gehad. De auteur stelt daarom voor om onze relatie tot tijd en macht te heroverwegen.

Hij erkent dat we er niet toe komen om te vertragen, omdat we altijd op zoek zijn naar iets nieuws. Vervolgens stelt hij voor om onze visie op tijd verlengen, dat we veel verder vooruit gaan denken. Is dat mogelijk? Om volledig onpartijdig te zijn bij deze overweging, zou men ook volledig belangeloos moeten zijn. Om de effectieve oplossing voor het probleem te vinden en toe te passen, moet men niet onderhevig zijn aan allerlei invloeden. En dat is ons zwakke punt. Tijd is een cruciale factor voor ons, want we zijn sterfelijk, omdat we zondaars zijn. Onze tijd is beperkt. Bovendien is tijd in onze samenleving geld. Macht is een ander doel dat velen nastreven, omdat men over het algemeen niet overheerst wil worden, maar liever zelf wil heersen.

Jean-François Bouthors heeft gelijk met zijn analyse van de situatie, maar de oplossing ligt niet in onze handen. Die behoort toe aan God, die al lang heeft geanticipeerd op de huidige chaos waarin we ons bevinden. De Eeuwige voorzag het heil van de mensheid al vóór de schepping van de wereld. Hij voorzag hierin door ermee in te stemmen Zijn Zoon te geven voor de verlossing van alle mensen. Dit is het prachtige nieuws van het Evangelie, waardoor we kunnen hopen op een betere toekomst waarin de mensen niet langer achter de tijd aan zullen rennen, de tijd zal zelfs niet meer worden geteld, zoals de profeet verklaart: "De dagen van mijn volk zullen zijn als de dagen van de bomen." Jes. 65: 22.

Hetzelfde geldt voor de macht die niemand meer zal begeren. Integendeel! Geeft de apostel ons niet de raad: "Maakt u dienaren van elkander in naastenliefde" Gal. 5: 13? Als we onze naaste liefhebben, zijn we niet langer bang voor hem. Men is niet bang om gedomineerd te worden, noch probeert men zelf te domineren,

men is vrij, omdat men een kind van God is geworden. Dit is de bestemming van de gehele mensheid, die er op de herstelde aarde eeuwig van zal kunnen genieten.

De lijdensweg van de olifanten

Een artikel verschenen in het blad *Le Monde* onthult het constante gevaar dat de olifanten in Afrika lopen door de bedreiging van de stropers.

Om aan de stropers te ontsnappen lopen de olifanten 's nachts en verbergen zich overdag

Een studie in Kenia openbaart dat de dikhuiden, normaal dagdieren, hun gedrag aanpassen in samenhang met de bedreiging door de mens. De Afrikaanse olifanten zijn dagdieren, maar ze hebben geleerd om zich 's nachts te verplaatsen en te voeden om zich overdag beter te kunnen verbergen en zo te ontsnappen aan de aandacht van de stropers in de gebieden waar ze in het bijzonder door hen geteisterd worden, onthult een studie uitgevoerd door de organisatie van dierenbescherming, Save The Elephants en de universiteit van Twente (Holland).

Het afgelopen jaar kon men dit gedrag observeren bij een olifant, die men Morgan heeft gedoopt en heeft uitgerust met een GPS halsband, die een zeer gevaarlijk gebied had willen oversteken. Dat alleen levende mannetje had de kust van het zuidoosten van Kenia verlaten om zo ver als Somalië te gaan. Om dat voor olifanten zeer gevaarlijk gebied te doorkruisen had hij een overlevingsstrategie aangenomen, die bestond uit voornamelijk 's nachts te lopen en zich overdag tussen de struiken te verbergen.

Voorzichtiger vrouwtjes

Om de gedragsverandering van olifanten door het gevaar van stropers die belust zijn op hun slagstanden, te bestuderen hebben de wetenschappers van Save The Elephants een ratio ingesteld die het mogelijk maakt de activiteiten van het dier 's nachts te meten in vergelijking met dat van overdag. "Onze hypothese is dat het stropen overdag duidelijk een gevaar vormt," leggen zij in hun studie uit, die gepubliceerd is in Ecological Indicators.

De groep onder leiding van de onderzoeker Festus Ihwagi, lid van Save The Elephants en docent aan de universiteit van Twente, baseert zich op de gegevens ontvangen over de met GPS uitgeruste olifanten tussen 2002 en 2012 in het noorden van Kenia. Meer precies heeft de groep belangstelling voor 28 vrouwtjes en 32 mannetjes. Ze is gefocust op twee periodes. Gedurende de eerste van 2002 tot 2009 was er een gematigd aantal stroperijen. In de tweede van 2010 tot 2012 was in het noorden van Kenia dat aantal bijzonder gegroeid.

Normaal gesproken rusten olifanten 's nachts en zijn ze overdag veel actiever. Maar de onderzoekers constateerden, dat "de olifanten meer 's nachts bewogen dan overdag als het aantal stroperijen toenam," zoals in 2010-2012, benadrukt de studie. Die houding was nog kenmerkender bij de vrouwtjes dan bij de mannetjes. Omringd door kleine olifantjes zijn ze dikwijls voorzichtiger, leggen de onderzoekers uit.

Een gemakkelijke prooi voor de leeuwen

"Deze studie laat het vermogen van de olifant, het grootste zoogdier op aarde, zien, om zijn gedrag aan te passen voor zijn veiligheid," benadrukt de stichter van Save The Elephants, Ian Douglas-Hamilton, mede auteur van de studie. Maar deze veranderingen kunnen wellicht in staat zijn "om consequenties te hebben voor zijn strategie om zich te voeden, zich voort te planten en te overleven, wat men op dit moment nog niet weet," voegt hij eraan toe.

"Voor de kleine olifantjes zou het risico te worden gevangen door leeuwen of hyena's 's nachts groter kunnen zijn," duidt Festus Ihwagi aan het AFP aan. "En voor

van het huis uitmaakten. De steeds hogere eisen van het huishouden zorgden ervoor dat het werk in de fabriek werd hervat. De nabijheid van de stad met een comfortabeler huisvesting vergemakkelijkte de zorg voor de moeder van Maria die invalide was geworden. Toen ze nauwelijks verhuisd waren, overleed haar moeder en was het populaire spreekwoord bevestigd: "Je moet geen oude bomen verplanten."

Ze hadden geen zorg over de levering van melk. Die werd dagelijks gegarandeerd thuis bezorgd door meneer Henri. Deze begripvolle melkboer, een man met een goed hart, maakte het voor dit gezin, dat vaak slecht bij kas was, zo gemakkelijk mogelijk. Hij verzekerde regelmatig, al dan niet betaald, de bezorging van melk voor de kinderen. Zo ontstond er een prettige en weldadige relatie tussen meneer Henri en het gezin. Zijn dochter Thérèse ontfermde zich over Marcelle, Maria's oudste dochter, om haar

naar catechisatie te brengen. Tot op een dag de bakens verzet werden en meneer Henri en het gezin een andere richting ingingen op zoek naar een ideaal. Nadat hij uiteindelijk dat laatste had gevonden door het leren kennen van de ware barmhartige en goede God met Zijn bewonderenswaardige heilsplan ten gunste van de verloren mensheid, wijdde meneer Henri zich eraan met alle vurigheid en energie van zijn natuur. Hij brak categorisch en definitief met zijn religie en met de theorieën die niet in overeenstemming waren met de zuivere en gezonde leer van het evangelie van de Heiland.

Maria, sceptisch geworden door de wisselvalligheden van het bestaan, volgde toch haar religie zonder overtuiging, maar zonder God te verloochenen. Ze kon de redenen voor de plotselinge verandering in haar melkboer, die een vriend was geworden, niet echt begrijpen. Meneer Henri stuurde evangelisten naar haar toe, die volledig toegewijd waren aan de

zaak van het Koninkrijk van God om haar te informeren over deze nieuwe richting. Maria opende, gastvrij en vrijgevig van hart, haar deur voor de mensen die tijdens hun verblijf in de regio dit nieuwe geloof verbreedden.

Omdat een weldaad nooit zonder tegenwaarde blijft volgens de onveranderlijke wet van het universum, zetten deze evangelische vrienden zich spontaan en met grote toewijding in tijdens de ziekte van René, de echtgenoot van Maria. Hij liep een zware longontsteking op en dat eiste veel zorg om zijn gezondheid te waarborgen en hem dit verschrikkelijke kwaad te boven te laten komen. Het was dé gelegenheid om in de praktijk te zien, dat het geloof van deze vrienden verder ging dan de theorie door prachtige vruchten te produceren. Zo kon Maria profiteren van een positieve demonstratie van de universele wet. De genade drong ook in haar door ten overstaan van de weldaden van de losprijs die voortkwamen uit het offer van

Christus. En het stralende visioen van goddelijke hoop leidde tot verlichting van haar bestaan. René, die zo gelukkig was te hebben kunnen profiteren van de zorg van de medewerkers van deze nobele en rechtvaardige zaak, deelde van harte het enthousiasme van zijn echtgenote. Ze sloten zich graag aan bij de vergaderingen van de goddelijke familie in de regio. Een geheel nieuwe fase opende zich voor Maria en ze wilde de goede strijd van het geloof aangaan.

De golf van vijandschap en haat van 1939 leidde tot een nieuwe moorddadige confrontatie. Een kortstondige oorlog, gevolgd door een bezetting van enkele jaren. René zou door de bezetter verplicht te werk worden gesteld in Duitsland. Om aan deze verplichting te ontsnappen, werd besloten om naar Zuid-Frankrijk te vluchten. Ze moesten zich aanpassen aan deze omslag in hun leven midden in een periode van beperkingen. Zelfs met rantsoenkaarten was het moeilijk om het

de volwassen olifanten houdt dat in een verandering van hun sociale leven" en dat kan impact hebben op hun seksuele activiteit, voegt hij eraan toe.

De onderzoekers stellen voor om hun ratio te gebruiken "als een aanwijzing van het niveau van stroperijen van ongeveer dat tijdstip". Ongeveer 30 000 olifanten worden er elk jaar in Afrika gedood om de wereldhandel in ivoor te voeden, met als voornaamste bestemming China en zuidwest Azië.

Wat treurig dat de mens zo'n wrede, meedogenloze vijand is geworden voor de dieren... Terwijl hij, volgens de goddelijke wet, hun beschermer en weldoener moest zijn. En de dieren moesten aardige metgezellen voor de mens zijn. De schoonheid van deze goddelijke schepsels moest zijn hart vervullen van bewondering en dankbaarheid jegens zijn Schepper, de drijfveer van eerbied voor het leven in alle gedaanten; dat leven dat hem overal omringt en dat niet puur biologisch en stoffelijk is, maar ook helemaal vol is van gevoel. Deze gevoelens die de dieren ondervinden, moederlijke en vaderlijke liefde, vreugde, vrede en zelfs dankbaarheid, maken van hen volwaardige wezens. En wat is het te betreuren, dat de mens die deze gevoelens in veel hogere mate moest ontwikkelen, daarin dikwijls de mindere is van zijn "inferieure broeders"...

Dat was het menselijk ras na de zondvloed al aangekondigd: "U zult een voorwerp zijn van ontzag en angst voor alle dieren op aarde." Gen. 9: 2. Terwijl het dier in het begin van de schepping geen vrees kende als het oog in oog stond met het menselijk wezen. Er is gezegd dat God alle dieren naar de mens (de eerste mens, Adam) liet gaan, opdat hij hun een naam zou geven. Gen. 2: 19. Daar waren stralende paradijselijke omstandigheden, perfecte harmonie en wederzijdse affectie onder alle schepselen, wat voor elk vrede, veiligheid en geluk verzekerde. Na de zondvloed begon de mens te jagen op de dieren om zich te voeden en te kleden, want de middelen om te overleven en de klimaatomstandigheden waren niet meer dezelfde als daarvoor.

Tegenwoordig heeft de menselijke hebzucht, schijnt het, zijn hoogtepunt bereikt, en het is vanwege de liefde voor het geld dat men deze prachtige dieren opoffert, die begiftigd zijn met een grote intelligentie en gevoeligheid, en dat zijn de olifanten. En met hen betalen zoveel andere soorten ook met hun leven voor de vreselijke en groeiende menselijke inhaligheid. Ons hart wordt zeker geroerd door de dagelijkse strijd van de olifanten in Afrika voor hun leven. Hun vermogen om hun gedrag te veranderen in het zicht van de bedreiging maakt indruk op ons, maar dat gedrag blijft toch niet goed aangepast aan hun natuurlijke behoeftes.

In een ander artikel van hetzelfde blad wordt verduidelijking gegeven betreffende de omvang van de handel in dieren:

De laatste jaren is de plundering van de natuurlijke hulpbronnen niet opgehouden te groeien in een alarmerend ritme om een onverzadigbare vraag te voeden naar soorten wilde dieren en planten, zelfs naar de bedreigde soorten, die wereldwijd gaat dankzij de steun van internet. Miljoenen dieren worden illegaal gevangen of gestroopt om te worden verkocht als huisdier, voor bepaalde gerechten, souvenirs voor toeristen, versieringen, amuletten, luxe snuisterijen, of ook als ingrediënten voor de traditionele Aziatische geneesmiddelen.

Deze activiteiten van een omvang zonder precedent, betekenen tegenwoordig een ernstige bedreiging voor het overleven en het behoud van talrijke soorten waaronder zeker vele die iconisch zijn voor onze planeet: elk jaar worden, gemiddeld, tientallen miljoenen haaien, 100 000 schildpadden, 20 000 olifanten, 1000 neushoorns, en nog een honderdtal tijgers gereduceerd tot de levenloze toestand van haaienvinnen, schilden, ivoor, horens of bont... Die verbluffende cijfers, tegelijk de status van het dier verhullend als uniek en onvervangbaar individu, getuigen van het leegbloeden dat in de gang is en waarvoor nog geen enkel signaal wordt gezien van een belangrijke vermindering.

Tegenover deze zo jammerlijke situatie is de enige troost die we tegenwoordig werkelijk kunnen voelen, die van kunnen werken met al ons vuur en onze ijver aan de realisatie van de goddelijke beloften. Deze herinneren ons aan de wil van God om de hele aarde te herstellen in de gezegende tijd die het herstel van alle dingen genoemd wordt. Handelingen 3: 21. Dat is de nieuwe dispensatie die geopend gaat worden in de tijd die wij nu beleven, en waarin geen enkel zonde zal worden toegestaan.

Door middel van het Losgeld, door de Verlosser van de wereld betaald ten gunste van de zondige mensen, gaat de Eeuwige de grote opvoeding van de hele mensheid ondernemen. Die zal overigens voorbereid worden door de fenomenale chaos die komt om haar gedrag helemaal te herzien. Ze zal begrijpen dat het egoïsme die verwoesting heeft voortgebracht en dat het hoogtijd is om te leren het altruïsme in praktijk te brengen. De zondaars zullen verdwijnen in de finale mêlée en de goedwillende mensen, die beschermd zullen worden, zullen zich willen laten onderwijzen door de Eeuwige in Zijn weg van de waarheid. Dat zal dan het einde zijn van alle ellende voor de mensen en voor de dieren.

De mens zal bevrijd worden van de verschrikkelijke onderdrukking van de huidige vorst van de wereld, de Satan. Hij zal verstandig worden en bewonderenswaardig goed, meer en meer de pure mentaliteit weerspiegelen van zijn hemelse Vader, van Hem die niet heeft gearzeld te geven wat Hem het liefste was, Zijn welbemende Zoon, om de mensen uit de vreselijke sleur van hun zonden te halen, en van hen aardse kinderen van God te maken, die in staat zijn eeuwig te leven op deze aarde, in perfecte harmonie met alles wat leeft. Onze brave olifanten zullen niet meer 's nachts hoeven reizen, en niet meer hoeven vrezzen voor het leven van hun kleintjes, want er zal geen onrecht of schade meer zijn op de hele aarde, die vervuld zal zijn van de kennis van de Eeuwige zoals de bodem van de zee door de wateren die hem bedekken. Jes. 11: 9.

bijbehorende eten te krijgen. Soms was het nodig om in de omliggende dorpen iets te vinden wat ten goede kon komen aan het levensonderhoud van de grote familie. Door een hevige regen kwam Maria eens doorweekt aan bij een kleine winkel in het nabijgelegen dorp. De eigenares van de winkel liet haar zich eerst opdrogen en opwarmen, voordat ze haar bediende. Aangemoedigd door dit warme onthaal kon Maria niet anders dan een beetje met haar te praten over de hoop die haar leven zo heerlijk verlichtte. Door deze levendige uitstraling van vertrouwen en vurigheid in de goddelijke wegen in al hun eenvoud en waarheid, was de brave kruidenierster gevoelig voor de getuigenis die Maria gaf. Na het lezen van de geschriften van de trouwe en wijze Dienaar van deze tijd waarvan het einde nabij is, werd ze een zuster in het geloof. Dat was een grote aanmoediging voor Maria.

Een nieuwe verandering van streek bracht het grote gezin naar een groot landbouwbedrijf dat werk bood. Zonder geldige reden was de chef daarvan erg onaangenaam tegenover de nieuwkomers. Hij was geërgerd geraakt, scheen het, door hun ongewone kalmte en geduld. De gulle warmte van de zon voedde ongetwijfeld meer expressieve en ook eerder opgewonden karakters. Ondanks alle goede wil is het soms moeilijk om iedereen tevreden te stellen en te behagen. Is het niet het belangrijkste om over je hart te waken om er alleen bescheiden en fijngevoelig vriendelijkheid en welwillendheid uit te laten stromen. Dit zonder de naaste iets op te leggen terwijl je beschikbaar blijft om hem te dienen volgens wat het meest gunstig lijkt. Leven voor het goede is de meest verstandige leefregel voor je rust.

Het einde van de vijandelijkheden en van de bezetting betekende de hervatting van vergaderingen binnen de goddelijke familie. Met immense vreugde zagen Maria en René de ontmoeting met de Boodschapper van de Eeuwige en het contact met het Volk van God tegemoet. Het was een lange en dure reis naar Parijs, de hoofdstad van Frankrijk. Ze kregen zonder problemen verlof voor de reis. Maar de dag voor vertrek diende zich voor onze beginnelingen bij de Familie van het Geloof een beproeving aan. De baas betaalde zijn werknemers niet zoals gewoonlijk hun loon. Zonder geld was er geen congres mogelijk. Het is moeilijk om een onderneming te annuleren wanneer je je met zoveel vurigheid en vreugde op dit plan hebt voorbereid. Wat een geweldige kans om de Heer en Meester van alle dingen te smeken om hen gunstig te

leiden! De volgende dag ging Maria na een ingeving van haar hart naar het postkantoor van het kleine dorp. Vragend om de post voor haar bazen, hoorde ze verbaasd dat er ook een onverwacht bericht voor haar was. Het was een bijzondere kinderbijslag, net genoeg om de reis te betalen en te verzekeren. Onnodig te zeggen dat Maria vleugels kreeg om dit heuglijke nieuws te gaan brengen. Wat een ontroerend contact met de edele en grote goddelijke familie! En vooral om te genieten van de profetische boodschap van de Dienaar Gods om de reis voort te zetten voor de steeds concreter wordende manifestatie van de nieuwe dingen die aangekondigd werden.

René zag zich ook geplaatst voor gevoelige beproevings van zijn geloof. Geconfronteerd met afkeer en vijandschap van een collega, kon hij daartegenover welwillendheid zetten en het kwaad met goed vergelden. Zijn vreedzame en verzoenende aard hielp hem bij deze oefeningen van verzoening en welwillendheid. Door de dagen heen manifesteerde de goddelijke voorzienigheid zich vaak vooral ten behoeve van de kinderen. Een van hen die last had van difterie, kreeg de eerste injectie van de arts, die het aan zijn assistent overliet om de behandeling voort te zetten. Het plezier van de jacht gaat vaak boven de plicht tegenover zijn medemens. Maar geconfronteerd met de ernst van de situatie, wilde de jonge assistent niet zo'n verantwoordelijkheid op zich nemen en belde een andere arts. Het was de hoogste tijd, want deze bekwame man vroeg de ouders toestemming om deze tweede injectie uit te voeren die dodelijk kon zijn. Er was weinig te kiezen om het kind te redden, maar het was in staat om deze vreselijke ziekte te boven te komen door de daarop volgende zorg. Deze wonderbaarlijke genezing werd werkelijk beschouwd als een goddelijke tussenkomst.

Gaston, een van de jongens, raakte tijdens een bombardement zwaargewond aan zijn benen door granaatscherven. Omdat hij door de omstandigheden niet direct behandeld kon worden, verklaarde de dienstdoende arts bij aankomst in het ziekenhuis ernstig, dat gangreen de wonden al was binnengedrongen. Er was geen andere manier om het kind te redden dan beide benen te amputeren. Wat een verschrikkelijk vooruitzicht voor een twaalfjarige! Zowel gevaar als een harde beproeving wekken altijd de superieure steun van de Heer op. Het gebed wordt intenser en vuriger om zijn effectieve hulp te vragen. Het kind werd naar een ander ziekenhuis

gebracht met meer competente specialisten. Hij werd daar behandeld en kon genezen met behoud van zijn benen.

Het lot heeft dit bescheiden gezin met beperkte middelen nooit toegelachen. Maar de behoeften werden altijd gedekt in de mate waarin ze zich voordeden. Na een van hun kinderen konden René en Maria zelf een aandeel hebben in de eer mee te werken in "De Nieuwe Aarde", het eerste Proefstation van het Koninkrijk van God.

René heeft een paar jaar geleden op deze wereld zijn ogen gesloten. De hoop op de wederopstanding op de herstelde aarde troostte Maria volledig voor dit overlijden. Zij is met haar 92 jaar volgens haar arts een raadsel voor de medische wetenschap. Het is niet te verklaren, dat deze meer dan negentigjarige er na twee maal een longembolie, drie hartaanvallen en angina pectoris, nog steeds is. En onze Maria brengt nog steeds geheel bewogen door Gods goedheid, dank aan deze God, deze driemaal heilige God, die de hemelen en de aarde en de waterbronnen gemaakt heeft. Deze God, onze Redder, die door het zenden van de trouwe uitvoerder van Zijn wil, Jezus Christus, zo'n bewonderenswaardig bevrijdingsplan ten gunste van de ongelukkige mensheid voorbereide. Hem zij de lof, de glorie en de eer!

Korte Kroniek van het Rijk der Gerechtigheid

De dierbare familie van Duitsland had de vreugde in Sternberg bijeen te komen, op 28 en 29 september laatstleden. Ze kon bij deze gelegenheid wonderbare lessen krijgen van de trouwe Dienaar van God. De tekst van de Hemeldauw van de zaterdag was: "Hij drinkt onderweg uit de beek; daarom heft hij het hoofd op." Ps. 110: 7. Wij zijn blij hier een korte samenvatting van het commentaar van de geliefde Boodschapper te geven:

"Het goddelijk besluit is dat de hele aarde op een dag zo vol van de kennis van God wordt, als de wateren de bodem van de zeeën dekken.

Dat doet ons begrijpen dat alles ondergeschikt is aan de geest van God en dat wij, als wij op een nuttige manier met de plannen van de Allerhoogste verenigd willen zijn, dat alleen maar kunnen, als wij ons onderwerpen met heel onze ziel aan zijn handelen, om Zijn kracht rondom ons te kunnen verspreiden. De Heer toont ons hoe wij ons er toegankelijk voor maken, met deze woorden: "Niemand kan mijn discipel zijn, als hij niet aan zichzelf verzaakt."

Zie de apostel Paulus. Hij liep met een overstelpende ijver in het strijdperk, zo kon hij ook met dubbele slokken drinken uit de beek van de goddelijke zegen en troost. Hij was nooit droevig of terneergeslagen. Daarentegen geeft hij ons zijn geloofsbelijdenis door te zeggen: "Wees altijd vrolijk". Hij was een krachtige leidsman te midden van zijn broeders en zusters.

Elke inspanning van ons heeft als gevolg een extra kracht die wij verkrijgen. Het is ook een manier om uit de beek onderweg te drinken en ons zo in de strijd wonderbaarlijk te versterken.

Onze geliefde Verlosser werd op aarde een onuitsprekelijke openbaring van de mentaliteit van zijn Vader. Hij kwam in aanraking met de mensen, mengde zich in hun leven met een diepgaande weldoende nederigheid, als een wonderbare, tedere, meelevende en behulpzame Vriend. Hij sprak tot hen een taal vol bekoring en goedheid, zo goed dat de rijkspolitie die kwam om hem aan te houden, bij terugkomst zeiden: "Nooit heeft een man gesproken zoals deze man." Hij zei oneindig troostende woorden voor de smartelijke, benauwde, belaste en bedrukte harten.

Dat zijn de uitstralingen van levend water die wij nu in staat moeten zijn over de zuchtende en stervende mensheid uit te storten. Als de geest van God ons gezalft heeft, moeten we op onze beurt een deel zijn van deze beek waaraan ze moet komen drinken met lange teugen en zich laten troosten.

De openbaring van de kinderen van God is gevormd uit persoonlijkheden die onuitsprekelijke gevoelens hebben verworven, een grootse zielschoonheid, een werkkraft die nog nooit eerder vertoond werd, behalve bij de verschijning op aarde van onze geliefde Verlosser te midden van de mensen."

Wij danken de geliefde familie van Sternberg die zich zeer ingezet heeft om deze ontmoeting voor te bereiden.

En wij kunnen al de volgende congressen aankondigen, die, als God het wil, plaats zullen hebben:

In het Station van **Sternberg** (Duitsland) op 29 en 30 maart.

In **Turijn**: op 19 tot 21 juli

In **Lyón**: op 13 tot 15 september

In **Sternberg**: op 11 en 12 oktober.

Voor België: 11, rue de la Bassette – 1330 Rixensart, Tel. 02/ 653 50 20.

Voor Nederland: Lotte Beesestraat, 71 – 2331 KG Leiden. Tel. 06-51 15 64 91.

Uitgever: De Engel van de Heer, Filantr. Ver. Verantw. Opsteller: Ph. Miquet, CH-1236 Cartigny Imprimerie Villière, 74160 Beaumont, France.